ΤΕΥΧΟΣ 6

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ '80

Τιμή 75μιλς

Τ.Κ. 5143

εργατικη δημοκρατια

"ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ"

ΤΙ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ...

Φέτος, λέει, δεν είμαστανν όλοι ενωμένοι γιά νά καταδικάσουμε όλοι μαζί τό πραξικόπημα καί τήν εισβολή.

Αλλά φρόντισαν πάλι, ό καθένας χωριστά γιά νά μή τυχόν καί τά ξεχάσουμε.

Σίγουρα δέν πρέπει νά ξεχάσουμε τόν πόλεμο εμείς οι Ελληνοκύπριοι εργαζόμενοι, οπως καί οι Τουρκοκύπριοι. Δέν πρέπει νά ξεχάσουμε όλους τούς νεκρούς καί πρόσφυγες τους κύπριους, καθώς καί τούς τούρκους και ελληνες στρατιώτες πού σκοτώθηκαν.

Φωνάζουν γιά κάθαρση από τούς πραξικοπηματίες. Ο Σαμψών είναι ακόμα ελεύθερος καί γλεντάει στήν Ευρώπη. Ναί, κάθαρση δέν έγινε, καί δέν πρέπει νά τό ξεχάσουμε.

Μά... μιά στιγμή: Αν δέν πρέπει νά ξεχάσουμε τους νεκρούς, τους πρόσφυγες, καί τούς πραξικοπηματίες τού 1974, γιατί θάπρεπε νά ξεχάσουμε τούς νεκρούς καί τούς πρόσφυγες τού 1963 καί 1964; Γιατί θάπρεπε νά ξεχάσουμε τούς νεκρούς τού '67;

Δέν πέρασαν κάν τόσα χρόνια. Οι συγγενείς τών νεκρών εκείνων τών εποχών ζούν ακόμα. Καί, τό σπουδαιότερο, οί ίδιοι πολιτικοί πού ήταν τότε στή εξουσία, ειναι καί σήμερα στήν εξουσία. Τά ίδια συμφέροντα εξυπηρετούν.

Γιατί δέν βγάζουν λόγους, γιατί δέν κάνουν συγκεντρώσεις, για τό 1963-64, γιά τό 1967;

Επειδή δέν τούς συμφέρει. Γιατί άν τά θυμηθούμε καί εκείνα, θά καταρρεύσει ο μύθος τού αθώου κι αγνού θύματος καί τών κακών πραξικοπηματιών κι εισβολέων.

Αντί γιά ένα επιτιθέμενο, τήν Τουρκία, καί ένα θύμα τήν Κύπρο, μπορεί νά αρχίσουμε νά βλέπουμε τήν αλήθεια. Οτι ΟΛΕΣ οι άρχουσες τάξεις πού εβαλαν τό χεράκι τους στό κυπριακό είτε αυτοί ήταν οί "δίκοί" μας αστοί πολιτικοί, εργοστασιάρχες, εμποροι τραπεζίτες καί λοιποί πού έχουν στά χέρια τους τήν τύχη μας, είτε οί "ξένοι" μικροί καί μεγάλοι συνάδελφοι τους, ήταν αδίστακτοι, επιτιθέμενοι, "αδιάλλακτοι", ήθελαν ο καθένας ότι μπορούσε νά πάρει περισσότερο.

Οταν πολεμούν συμμορίες ληστών, γιά νά μοιράσουν τή λεία τους, έχουν κανένα λόγο τά πραγματικά θύματα τών ληστών νά συμπαθήσουν εκείνη τήν συμμορία πού νικήθηκε τελικά, εκείνη πού φάνηκε στό τέλος πιό αδύνατη;

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΕΓΙΝΑΝ ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΤΟ 74

Μάς θύμησαν ξανά τά εγκλήματα τών τούρκων καί τής ελληνικής χούντας. Μά οί υπόλοιποι δέν έκαναν εγκλήματα;

Σήμερα όταν θέλουν νά μάς τρομάξουν, μάς μιλάν γιά τόν κίνδυνο "Τουρκοποίησης" ολόκληρης τής Κύπρου. Μά ή ένωση, δέν θάταν "Ελληνοποίηση" ολοκληρης τής Κύπρου; Γιατί νά μήν τρομάξουν μαυτό οί Τ/Κ; Ποιά ειναι σήμερα στήν καπιταλιστική Ελλάδα η μοίρα τών τούρκων τής Θράκης καί τής Ρόδου;

Κι όμως, μέχρι τό '74 όλοι τους μιλούσαν γιά τήν ένωση.

Πάρτε παράδειγμα τόν Δρα Λυσσαρίδη, πού σήμερα έχει τό θράσος νά μιλάει σοβαρά γιά "κοινό αντικατοχικό αγώνα Ε/Κ καί Τ/Κ". Αλλα τραγούδια τραγουδούσε, 3 μόλις μήνες πρίν τήν ήττα τών Ε/Κ καί ελλήνων αστών τόν Ιούλη τού '74.

"Ο κυπριακός ελληνισμός -έλεγε τόν Απρίλη τού '74 στό Β'συνέδριο τής ΕΔΕΚ- "αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι τού ελληνικού έθνους καί ό ελληνικός λαός προσφέρεται γιά θυσίες αίματος γιά συμπαράσταση στόν εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα τού λαού μας".

Τί ρομαντικός πού ακούγεται ό πόλεμος όταν τόν ονομάσεις "θυσίες αίματος": "Εμείς αγωνιζόμαστε" - έλεγε στό ίδιο συνέδριο - γιά μιά Ελλάδα.. μέ αναστηλωμένη κοινοβουλευτική κυριαρχία.. πού θάνε ό στυλοβάτης τού κυπριακου ελληνισμού γιά εθνική ολοκλήρωση".

Μά ποιόν ζητάει νά κοροϊδέψει μέ τά περί "κοινού αντικατοχικού αγώνα"; Εμάς ή τούς Τ/Κ εργαζόμενους;

Σήμερα μάς μιλάν γιά τά θύματα τής εισβολής, μά όλοι "ξεχνούν" (πόσο βολικό!) νά μάς πούν καί γιά τούς Τ/Κ πού έπεσαν θύματα τών σφαγών τού '64. "Ξεχνούν" νά μάς πούν ότι κανείς δέν τιμωρήθηκε από τό κράτος τους γιαυτές τίς σφαγές αμάχων.

Κι εκείνοι πού κάπως θυμούνται, όταν ζητούν σήμερα τήν κάθαρση από τούς πραξικοπηματίες, δέν ντρέπονται άραγε όταν λένε τούς Τ/Κ "αδέλφια μας" κι αλλα τέτοια, ενώ δέν βγάζουν ούτε μιά κουβέντα γιά νά ζητήσουν μαζί μέ τήν κάθαρση τών πραξικοπηματιών καί τήν τιμωρία αυτών πού έσφαξαν ανενόχλητοι τόν άμαχο τουρκοκυπριακό πληθυσμό από τό '63 καί μετά:

Είναι δικαιολογία άραγε ότι η ΤΜΤ έσφαξε ελληνοκύπριους; Οχι. Σήμερα, αυτοι της ΤΜΤ βρίσκονται στο Βορρα και είναι αλλονων καθήκον να ζητήσουν την τιμωρία τους απο την δικια τους άρχουσα τάξη. Και δικο μας καθήκον να ξεκαθαρίσουμε τους δικους μας λογαριασους με τους "δικους μας" φονιάδες των τουρκοκυπρίων, και να ξεσκεπάσουμε τους "δικους μας" αστους.

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Δεν περιμένουμε βέβαια απο τον κ. Κληρίδη, πρόεδρο της Βουλης, όσο γίνονταν όλα αυτα, να θυμηθει τώρα να ζητήσει την τιμωρία αυτων, που πολλους απο αυτους τους έχει στο κόμμα του.

Ούτε απο τον πρόεδρο Κυπριανου, που σαν υπουργος εξωτερικων τότε υποστήριζε "την υπόθεση των ελληνοκυπρίων στον ΟΗΕ" το 1964.

Ούτε απο τον "Ελληνα Κύπριο" Λυσσαρίδη, που πέρασε ξαφνικα απο τις "θυσίες αίματος" του ελληνικου λαου στους "κοινους αντικατοχικους αγώνες με τους τουρκοκύπριους".

Οχι, αυτη ειναι δουλεια των Ε/Κ (και ελλήνων της Ελλάδας) εργαζομένων. Ν'αποσυνδέσουν την τάξη τους απο την ευθύνη για τα εγκλήματα που έκαναν οι "δικες τους" άρχουσες τάξεις εναντίον των Τ/Κ.

Γιατι; Μια μικρη προτασούλα απο άρθρο του στρατηγου Καραγιάννη ("εκ της μητρος Ελλάδος") του πρώτου αρχηγου της Εθνοφ-

συνέχεια στην 7η σελίδα

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΕΝΟΧΟΙ

μεχρις αποδειξεως του αντιθετου

Τον περασμένο Ιούνη έγινε στην Αθήνα η δίκη των 5 Κυπρίων και 9 Ελλαδιτων που κατηγορούνταν για σύσταση τρομοκρατικης ομάδας.8 απο τους κατηγορούμενους αθωώθηκαν και 6 καταδικάστηκαν απο 2I/2 μέχρι 6 χρόνια φυλακη.Μεταξυ αυτων και 2 Κύπριοι

Η καταδίκη των 6 στηρίχτηκε σε όγκους χαρτι απο εσωτερικα κείμενα οργανώσεων, φωτοτυπίες και προσωπικες σημειώσεις μέσα απο τα οποία οι δικαστες έβγαλαν το <u>συμπέρασμα</u> ότι πρέπεο να ήταν τρομοκράτες.

Ηταν μια δίκη φιάσκο που επιβεβαίωσε ότι ο ν.774, ο νόμος με τον οποίο τους καταδίκασαν και που χαραχτηρίζεται απο την Ελληνικη αντιπολίτευση σαν τρομοκρατικος,είναι ένας νόμος πλαίσιο για σκευωρίες.

Ολο το βάρος έπεφτε στους κατηγορούμενους, στους συνήγορους και στους μάρτυρες υπεράσπισης ν' αποδείξουν την αθωότητα τους.Κάθε ενέργεια των I4 θεωρούνταν ύποπτη εκτος αν οι ίδιοι μπορούσαν ν' αποδείξουν το αντίθετο.

Εισαγγελέας και δικαστες ρωτούσαν τους κατηγορούμενους να εξηγήσουν τι έκαναν στο Λίβανο, αντι να ζηταν απο την αστυνομία αποδείξεις για τον ισχυρισμο της ότι πήγαν εκει για να εκπαιδευτουν. Με τέτοιο κλίμα και με δοσμένες τις πολιτικες αντιλήψεις των δικαζομένων που απο μόνες τους είναι "ύποπτες" στα μάτια κάθε αστου, οι καταδίκες έπεσαν βροχη.

Τα δικαστήρια όταν κινδυνεύουν το κύρος των αστικων μηχανισμων(αστυνομία, νόμοι) γίνονται μηχανικα όργανα επιβολης της αστικης πολιτικης.Αποβάλλουν όλα τα προσχήματα περι δικαιοσύνης.

Το γνωστο,"ο κατηγορούμενος είναι αθώος μέχρις αποδέιξεως του αντιθέτου" μετατρέπεται στο "όλοι είναι ένοχοι μέχρις αποδείξεως του αντιθέτου".

Στην συγκεκριμένη περίπτωση, για να σώσουν ένα νόμο σαν τον 774 που κινδύνευε να καταργηθει στην πράξη αν αθωόνονταν -και το κύρος της αστυνομίας που κινδύνευε να κατερρακωθεί με τις πομπώδεις διακηρύξεις για συλλήψεις ομάδων τρομοκρατών που η μια μετα την άλλη

αθωόνουνταν,Ομάδα Χανιων Ιστιαίας, Χαλκίδας έκδοσης Ιδεοδρομίου κ.λ.π.

Το σύστημα έχει την ικανότητα ν' αυτοπροστατεύεται. Εχει τους μηχανισμους του που είναι φτιαγμένοι για να κτυπουν οποιαδήποτε αμφισβήτηση της αστικης κυριαρχίας.Οι μηχανισμοι αυτοι χρησιμοποιούνται ακόμη πιο έντονα σε περιόδους οικονομικης κρίσηςy σαν αυτη που περνουν τώρα η Ελλάδα και η Κύπρος.

Η σύνδεση των υποτιθεμένων "τρομοκρατων" με την Κύπρο, άφησε τα περιθώρια κι εδω να εμφανιστουν τέτοιες προσπάθειες τρομοκράτησης ενος αριστερου χώρου που αμφισβητει την αστικη κυριαρχία.

Οργανα της ΚΥΠ, προσπάθησαν να τρομοκρατήσουν Κύπριους αριστερους(που είχαν πάει στην δίκη σαν μάρτυρες υπεράσπισης).

Στον κυπριακο τύπο όπως στην "ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ" και "ΑΓΩΝ", έκαναν την εμφάνιση τους δημοσιεύματα για την "ύπαρξη" τάχα τρομοκρατικων ομάδων.

Ολ αυτα για να προετοιμάσουν το κλίμα για πιο σκληρα μέτρα ενάντια στον αριστερο χώρο.Οταν παραστει ανάγκη, ξεκινώντας απο το πιο μικρο κι ανοργάνωτο κομμάτι του.

ΤΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Στόν καπιταλισμό,ενώ όλος ο πλούτος παράγεται από τούς εργαζόμενους πού αποτελούν τήν τεράστια πλειοψηφία τού πληθυσμού, ελέγχεται από μιά μικρή μειοψηφία εκμεταλλευτών, μέ μοναδικό σκοπό τό κέρδος. Αυτό δημιουργά πολέμους, καταπίεση, πείνα,αλλοτριωση καί γενικά τήν εξαθλίωση τών εργαζομένων.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Λύση στά κακά τής κοινωνίας μας θά βρεθεί μόνο άν οι εργαζόμενοι πάρουν συλλογικά στά χέρια τους τόν έλεγχο αυτού τού πλούτου καί τήν διακυβέρνηση τής κοινωνίας εγκαθιδρώντας τήν εξουσία τής εργατικής τάξης-τήν εργατική δημοκρατία.

Γιά νά κτιστεί η εργατική δημοκρατία δέν μπορούμε νά περάσουμε σταδιακά από τόν καπιταλισμό σ' αυτή. Πρέπει νά διαλύσουμε τά σημερινά κρατικά καταπιεστικά όργανα καί νά κτίσουμε νέα. Τό εργατικό κράτος θά στηρίζεται στά εκλεγμένα εργατικά συμβούλια τών εργοστασίων καί τών άλλων χώρων δουλειάς, καί στήν οπλισμένη εργατική πολιτοφυλακή.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΡΑΣΗ

Αυτή τήν επανάσταση μπορεί νά τήν κάνει μόνο η ίδια η εργατική τάξη, αφού αποκτήσει, μέσα από τούς αγώνες της, συνείδηση τής δύναμής τής, αυτοπεποίθηση,οργάνωση καί τήν ικανότητα νά αγωνίζεται γιά τά ταξικά της συμφέροντα. Γι' αυτό:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Κάθε αγώνα καί κάθε απεργία, επίσημη ή ανεπίσημη, γιά καλύτερες συνθήκες δουλειάς, καλύτερους μισθούς, καλύτερη εργατική νομοθεσία, ενάντια σέ απολύσεις καί τίς θυματοποιήσεις, καί γιά τήν υποστήριξη άλλων εργαζομένων.

Είμαστε εναντίον τής επέμβασης τού κράτους στίς εργατικές σχέσεις καί εναντίον τών θεσμών πού μπαίνουν φραγμός στην αγωνιστικότητα τών εργαζομένων καί τήν ελεύθερη διεκδίκηση τών αιτημάτων τους, καθώς καί στήν οργάνωσή τους.

Πιστεύουμε ότι πρέπει όλοι οι εργαζόμενοι ν' συμμετέχουμε στή συντεχνία καί νά παλεύουμε:

Γιά τήν ενοποίηση του συνδικαλιστικού κινήματος.
Γιά τήν υποστήριξη τών αγώνων άλλων εργαζομένων.
Γιά την εκλογή όλων ανεξαιρέτως τών αξιωματούχων τών συντεχνιών καί τήν δυνατότητα νά ανακαλούνται όταν τό αποφασίζουν οι εργαζόμενοι πού τούς εκλέξαν.
Γιά τό δυνάμωμα τών επιτροπών στούς τόπους δουλειάς.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

Τό Κυπριακό πρόβλημα είναι δημιούργημα τών συγκρουόμενων συμφερόντων τών Ελληνοκυπρίων καί Τουρκοκυπρίων, τών Ελλήνων καί Τούρκων αστών.

Κύριοι υπεύθυνοι γιά τούς πολέμους, τίς σφαγές, τήν προσφυγιά καί όσα άλλα έπαθαν οι εργαζόμενοι εξαιτίας τού Κυπριακού προβλήματος είναι οι αστοί τής Κύπρου τής Ελλάδας καί τής Τουρκίας.

Οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις χρησιμοποιούν, υποδαυλίζουν ή επεμβαίνουν στίς διαφορές τών αστών γιά νά εξυπηρετήσουν τά στρατηγικά πολιτικά τους συμφέροντα.

Τά γεγονότα τών τελευταίων δεκαετιών έχουν αναπτύξει τόν εθνικισμό μέσα στήν Κυπριακή εργατική τάξη. Ακόμα υπάρχει η ψευδαίσθηση ανάμεσα στους εργαζόμενους ότι είναι δυνατή μιά "βιώσιμη δίκαιη καί ειρηνική λύση" τού Κυπριακού ενόσω υπάρχουν τά ασυμβίβαστα συμφέροντα τών Ελληνοκύπριων καί Ελλήνων αστών από τή μιά καί τών Τουρκων καί Τουρκοκύπριων αστών από τήν άλλη.

Αποτέλεσμα τού εθνικισμού καί τής ψευδαίσθησης αυτής είναι νά γίνει, τουλάχιστον η Ε/κυπριακή εργατική τάξη, ανίκανη νά αντισταθεί ιδεολογικά στά καλέσματα τών Ελληνοκυπρίων αστών γιά εθνική ενότητα, οικονομικές θυσίες καί συνεεργασία μέ τούς αστούς γιά τήν "οικονομική ανάπτυξή" τούς. Νά μή μπορεί νά παλέψει μέ συνέπεια γιά τά ταξικά τής συμφέροντα.Γι αυτό:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ

Τήν ανάγκη δημιουργίας ενός κινήματος μέσα στήν Ελληνοκυπριακή εργατική τάξη, ικανού νά αντισταθεί στά ιδεολογικά καλέσματα τών αστών γιά εθνική ενότητα θυσίες καί ταξική συνεργασία, πού θά συνδιάζει τήν ταξική πάλη μέ τήν έμπρακτη αντίθεσή τούς στήν επιθετικότητα τών Ελληνοκύπριων αστών ενάντια στούς Τουρκοκύπριους.Μόνο έτσι:

Θά απελευθερωθεί από τόν εθνικισμό ή Ελληνοκυπριακή εργατική τάξη καί θά γίνει ικανή νά παλέψει γιά τά ταξικά τής συμφέροντα.

Θά αναπτυχθεί η εμπιστοσύνη ανάμεσα στούς Ελληνοκύπριους καί Τουρκοκύπριους εργαζόμενους, ώστε νά γίνουν ικανοί πραγματικά γιά νά παλέψουν μαζί.

Σύμμαχοί μας γιά νά εμποδίσουμε τίς συμφορές πού φέρνουν οι διαμάχες τών αστών, μπορούν νά γίνουν τά εργατικά κινήματα στίς άλλες χώρες αλλά πρώτα απ' όλα οι Τουρκοκύπριοι, οι Τούρκοι καί οι Ελληνες εργάτες.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ

Η ολοκληρωτική απελευθέρωση τής εργατικής τάξης μπορεί νά γίνει μόνο μέ τήν διεθνή επικράτηση τού Σοσιαλισμού. Μιά εργατική επανάσταση στήν Κύπρο ή σέ άλλο κράτος δέ θά μπορέσει νά επιβιώση γιά μεγάλο χρονικό διάστημα άν μείνει απομωνομένη.

Γι' αυτό πιστεύουμε ότι η ενότητα τών εργατών όλου τού κόσμου θά είναι απαραίτητη.

Υποστηρίζουμε όλα τά κινήματα πού κτυπούν τόν καπιταλισμό καί τόν ιμπεριαλισμό στόν βαθμό πού δέν εμποδίζουν τήν ανάπτυξη τού εργατικού κινήματος.Ολα τά γνήσια εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα γιά τήν πολιτική απελευθέρωση.

Είμαστε αντίθετοι σέ όλους τους πολέμους πού κάνουν οι άρχουσες τάξεις, καί πρώτα απ' όλα στίς πολεμικές προετοιμασίες καί τίς στρατιωτικές δαπάνες τής δικής μας άρχουσας τάξης καί σέ όλα τά ξένα στρατιωτικά συμφέροντα πού τήν παρουσία τους επιτρέπει .

Υποστηρίζουμε τό διώξιμο όλων τών βάσεων, τών ξένων στρατιωτικών εγκαταστάσεων καί όλων τών ξένων στρατευμάτων καί στρατιωτικών.

Είμαστε αντίθετοι σέ όλους τούς σημερινούς στρατιωτικούς συνασπισμούς.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Τ.Κ.5143 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΕΧΕΙΣ ΜΠΡΑΤΣΑ ΒΓΕΣ ΣΤΗ ΠΙΑΤΣΑ

Σύμφωνα με το 'Εργατικο Βήμα' 25/6/80, οι εργοδότες, η κυκέρνηση κι οι συντεχνίες συμφώνησαν για τις αμοιβες των εργαζομένων μαθητων και μαθητριων τηνκαλοκαιρινη περίοδο.

Στην οικοδομική βιομηχανία θα καταβάλλονται στους μαθητες τα κατώτατα όρια πρόσληψης.

Οι μαθητες απο I5-I7 χρόνων θα παίρνουν την βδομάδα £I8.750 μιλς,κι οι μεγαλύτεροι των I7 χρόνων £22.800 μιλς την βδομάδα. Επι πλέον όπως συμφωνήθηκε.." θα καταβάλλονται όμως ψηλότερα μεροκάματα απο τα πιο πάνω ανάλογα με την <u>σωματικη ικανότητα</u> κι <u>αποδοτικότητα</u> των μαθητων". Υπογράμμιση δικη μας.

Ετσι εχτος απο την διάσπαση της εργατικης τάξη σε ΠΕΟ και ΣΕΚ, σε εργάτες κι εργάτριες, σε Ινδους και Κύπριους, σε εργάτες και μαθητες έχουμε τώρα τους 'ψηλους και δυνατους' και τους 'κοντους κι αδύνατους'. ..

....

....

Σύμφωνα πάλι μετο 'Ε.Β. στις βιομηχανίες ένδυσης υπόδησης και δερματίνων ειδων, οι μαθητες θ' αμοίβονται £I4.500 μιλς την βδομάδα κι οι μαθήτριες £I0.500 μιλς.

ΤΙ έχουν να πουν αλήθεια για την διάκριση σε βάρος των εργαζομένων γυναικων, τα γυναικεία τμήματα της ΠΕΟ,ΣΕΚ,ΠΟΕΔ ΠΑΣΥΔΥ, ΕΤΥΚ και η ΠΟΓΟ;

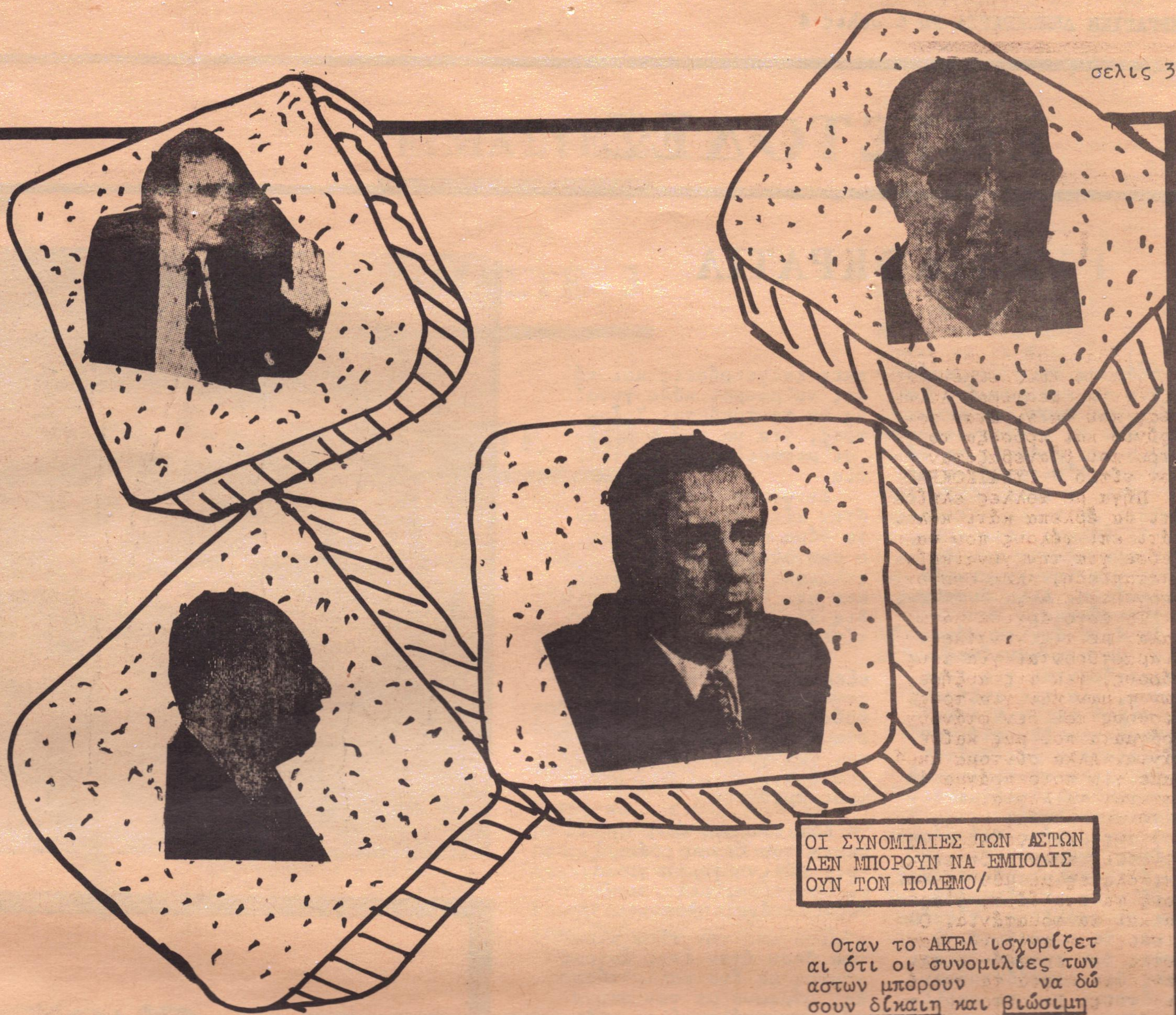

Η στροφη του ΑΚΕΛ, η μοναξια της ΕΔΕΚ, και οι διαστασεις μιας μονοδιαστατης πολιτικης

Η πρόσφατη απόφαση του
ΑΚΕΛ να διαχωρίσει τίς ε-
υθύνες του απο τηνκυβέρν-
ηση Κυπριανου είναι ένα
θετικο στοιχείο στην εξέ-
λιξη της πολιτικης κατά-
στασης στην Κύπρο.
Μέχρι τώρα το γενικο
κλίμα που επικρατούσε στο
κυπριακο ήταν οι "αποκαλύ
ψεις" για ιμπεριαλιστικες
συνομωσίες και καταγγελί
ες της αδιαλλαξίας της
Αγκυρας και του Ντεκτας,
με αποτέλεσμα να συγκαλύ
πτεται εντελως ο ρόλος
των Ε/Κ αστων στη δημιου
ργία και διατήρηση του
κυπριακου προβλήματος.
Η θέση του ΑΚΕΛ για ευ
θύνες του Κυπριανου για
στασιμότητα στο κυπριακο
και μη υποχωρητικότητα
απέναντι στους Τ/Κ, αφή
νει τώρα τα περιθώρια για
την Ε/Κ εργατικη τάξη ν'
αρχίσει να βλέπει εκτος
απο τους μακρυνους εχθρο
υς - αμερικάνικο ιμπερ.,
και τουρκικο σωβινισμο-
εναντίον στους οποίους δεν
μπορει να κάνει τίποτα το
άμεσο και πραχτικο, και
τους κοντυνους εχθρους
μέσα στην Κύπρο.Τους Ε/Κ
αστους εναντίον των οποί
ων μπορει να κάνει πολλα
άμεσα και πρα χτικα.
Εκτος απ'αυτο η από
φαση του ΑΚΕΛ είναι θετι
κη και γι άλλο λόγο. Μέ-
χρι στιγμης η μόνη φαιν
ομενικα και μόνο <u>φαινομε
νικα</u> φιλολαΐκη αντιπολί
τευση που υπήρχε στον Κυ
πριανου ήταν το ακροδεξιο
ΔΗΣΥ.
Το ΔΗΣΥ όντας έξω απο
την Βουλη μπορούσε να δη
μαγωγει για τις βαρειες
φορολογίες, για ευνοιοκ-
ρατία, για κυβερνητικη σ
πατάλη για αντιλαΐκη πολ
ιτικη κι άλλα τέτοια.
Σε μια περίοδο οικονο
μικης κρίσης κι αδιέξοδου
στο κυπριακο, με μια κυβ
έρνηση (που βγήκε με την
υποστήρηξη της αριστερας)
να κτυπα το βιοτικο επίπε
δο των εργαζομένων, ήταν
φυσικο διάφορα δυσαρεστη
μένα στρώματα εργαζομέν
ων να ξεγιελιούνται απ'
αυτη την δημαγωγία του
ΔΗΣΥ.

Η στροφη στην πολιτική
του ΑΚΕΛ και το πέρασμα
του στην αντιπολίτευση,
θα βάλει κάποιο φραγμο
σ'αυτη τη στροφη προς το
ακροδεξιο ΔΗΣΥ- μια και
το ΑΚΕΛ θα φαίνεται σαν
μια εναλλακτικη λύση για
τα δυσαρεστημένα στρώματα.
Ο μόνος δυσαρεστημέν-
ος της υπόθεσης είναι το
Σ.Κ.ΕΔΕΚ, που άρπαξε την
ευκαιρία για να κολλήσει
σαν βδέλλα στ'αριστερα
του Κυπριανου και να υπε-
ρασπιστει την ελληνοκυπρ-
ιακη πολιτικη του .
Τα εθνικιστικα κηρύγμ-
ατα της ΕΔΕΚ για ανυποχώ-
ρητη πολιτικη και αμυντι-
κη θωράκιση για λαΐκη πο-
λιτοφυλακη και οι δημαγω-
γίες της για επιστροφη
όλων των προσφύγων άνευ
όρων, ισοδυναμουν σήμερα
με το να ζητας απο τους
αστους πόλεμο. Δηλαδη μια
σκέττη πολεμοκαπηλία.

ΙΔΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η στροφη του ΑΚΕΛ όμως
δεν είναι πραγματικα τόσο
στροφη ώστε να μιλούμε
για μια ριζικη ή έστω πο
λυ σοβαρη αλλαγη της πο-
λιτικης κατάστασης.
Βασικο σημείο της κριτ-
ικης του στον Κυπριανου
ήταν η ευθύνη του για τη
μη επανέναρξη των συνομι-
λιων. Βασικο σημείο της
πολιτικης του παραμένει
το ότι <u>δίκαιη</u> και <u>βιώσιμη</u>
λύση στο κυπριακο θα βγει
απο τις συνομιλίες της κυ
βέρνησης με τους Τ/Κ.
Λύση βέβαια μπορει να
βγει απο τις συνομιλίες
των Ε/Κ και Τ/Κ αστων.Μό
νο που δεν είναι καθόλου
σίγουρο ότι θα είναι <u>δίκ
αιη</u> και είναι σίγουρο ό-
τι δεν θάναι <u>βιώσιμη</u>
δηλαδη μόνιμη. Είκοσι χρό
νια συνομιλιων, βίαιων συ
γκρούσεων, χιλιάδες νεκρ-
οι και πρόσφυγες κι από
τις δύο πλευρες είναι αρ-
κετη απόδειξη για το πό-
σο αγεφύρωτες είναι οι
διαφορες Ε/Κ καιΤ/Κ ασ-
των. Ο καυγας τους για το
μοίρασμα της γης,των εργ-
οστασίων,των ξενοδοχείων
της εργατικης δύναμης και
των αγορων που θα εκμετα-
λλεύεται ο καθένας θα συ-
νεχίσει να υπάρχει ενόσω
θα υπάρχουν Ε/Κ και Ελλα
δίτες και ΤΚκαι Τούρκοι
κεφαλαιοκράτες.Αυτοι οι
καυγάδες μεταξυ των καπι-
ταλιστων για το μοίρασμα
και το ξαναμοίρασμα των
μέσων παράγωγης και των
αγορων είναι αναπόφευκτοι
και τέτοια παραδείγματα
υπάρχουν πολλα στην ιστο
ρία και σήμερα.

Οι συνομιλίες μεταξυ
των αστων και οι συμφωνί
ες δεν μπορουν να δώσουν
μια μόνιμη λύση που να
σταματήσει μια για πάντα
τον πόλεμο.
Ενω οι αστοι με το ένα
χέρι υπογράφουν συμφωνίες
με το άλλο,τις καταπατουν
Οπως έκαναν οι Ε/Κ αστοί
με τις συμφωνίες Ζυρίχης
Λονδίνου και το σύνταγμα
του '60. Πριν ακόμη μπει
καλα-καλα σε εφαρμογη ά-
ρχισαν να το καταπατουν
αρνούμενοι δικαιώματα των
Τ/Κ όπως έκαναν με τους
χωριστους δήμους απο το
'59-'62.

ΟΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ/

Οταν το ΑΚΕΛ ισχυρίζετ
αι ότι οι συνομιλίες των
αστων μπορουν να δώ
σουν <u>δίκαιη</u> και <u>βιώσιμη</u>
λύση στο κυπριακο, εξαπα
τα την εργατικη τάξη.Για
τι συγκαλύπτει το ρόλο ,
το χαραχτήρα και τίςδιάθ
έσεις των Ε/Κ και Τ/Κ ασ
των.
Μακάρι να ήταν έτσι τα
πράγματα, που να μπορούσ
αν οι αστοι συνομιλώντας
ν'αποφύγουν τον πόλεμο.
Ομως δεν είναι. Κι αυτο
είναι που πρέπει να κατα
λάβουμε. Γιατι μπορει να
δούμε την μια μέρα τον
Ντεκτας με τον Κυπριανου
να υπογράφουν ένα χαρτι
με χαμόγελα και χειραψίες
και σ'ένα μήνα να είμαστε
όλοι μπλεγμένοι σ'ένα Ελ
λαδοτουρκικο πόλεμο για
το κυπριακο.

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ Ε/Κ ΚΑΙ Τ/Κ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Το βασικο δεν είναι
οι ίδιες οι συνομιλίες αλ
λα η πραγματικη επαναπρο
σέγγιση των Ε/Κ και Τ/Κ
εργαζομένων. Δηλαδη ο αγώ
νας για να υποχρεώσουμε
την κυβέρνηση για αναγνώ
ρηση των δικαιωμάτων των
Τ/Κ και οι παραχωρήσεις
σ'αυτους.
Ο αγώνας δηλαδη των
Ε/Κ εργαζομένων για κάθα
ρση απο τους φονιάδες των
Τ/Κ,για να σταματήσει ο
οικονομικος αποκλεισμος,
ενάντια στις πολεμικες δα
πάνες, για να δωθουν οι
κοινωνικες ασφαλίσεις πού
χρωστα η κυβέρνηση στους
Τ/Κ εργαζομένους, για
αναγνώρηση του δικαιώματ-
ος τους να ζήσουν στο δι
κο τους κράτος είναι η δ-
ουλεια που έχουν να κάνο
υν οι Ε/Κ εργαζόμενοι.
Ετσι θ'αρχίσει να καλλ-
ιεργείται κλίμα εμπιστοσύ
νης μεταξυ τους και των
Τ/Κ εργαζομένων. Για να
μπορέσουν σε κάποια φάση
στο μέλλον να ενωθουν στο
κοινο <u>αντιπολεμικο</u> <u>αντικα
πιταλιστικο</u> αγώνα.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΙΑ

Διάβασα στις αφημερίδες για τα καθιερωμένο Καλλιτέχνικο Φεστιβάλ Λευκωσίας που θα γινόταν τον Ιούνιο και πρόσεξα το θέατρο που θ'ανεβαζόταν με τον τίτλο " ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΙΑ"

Πήγα με πολλες ελπίδες ότι θα έβλεπα κάτι καλο, κάτι επι τέλους που θα μιλούσε για την γυναικεία καταπίεδη. Αλλα δυστυχως απογοητεύτηκα.

Το έργο άρχισε κάπως καλα, με τις γυναίκες να διαμαρτύρονται για τους φόρους, για τις αυξήσεις των τιμων και για τους μισθους που δεν φτάνουν. Πράγματα που μας καίνε πάντα. Αλλα σύντομα ακούσαμε για ποιο πράγμα δεν έφταναν τα λεφτα.

Ο συγγραφέας και ο σκηνοθέτης, παρουσίαζε τις γυναίκες πολυ ανόητες και επιπόλαιες με μόνη έννοια τους τα στολίδια, τ'αρώματα και τα φουστάνια. Ο μισθος των ανδρων- γιατι αυτες δεν εργαζόντουσαν- δεν έφτανε για τα στολίδια τους. Γι αυτο και αποφασίζουν να κάνουν δικους τους νόμους σύμφωνα με τους οποίους όλα τα σχετικα με την ομορφια τους να είναι αφορολόγητα, ενω θα φορολογούσαν τα αντρικα είδη. Να διοικουν αυτες την πολιτεία και τις οικογενειακες επιχειρήσεις και τέλος να μπορει κάθε γυναίκα να παντρεύεται 7 άντρες, για να την φτάνουν οι μισθοι τους σε στολίδια.

Εννοιωσα εκνευρισμο όταν είδα πως χειριζόταν το θέμα ο συγγραφέας και ο σκηνοθέτης με σκοπο να γελοιοποιήσουν τις γυναίκες και έννοιωσα πολυ ηλίθια που γελάστηκα απο τον τίτλο του έργου.

Και η αποκορύφωση του εξευτελισμού μας, εμας των γυναικων που το παρακολουθούσαμε ήρθε με το ξυλοφόρτωμα των " επαναστατριων" και των γυναικων ηθοποιων που έπαιρναν μέρος, απο τους συζύγους.

Και ενω καθ'όλη τη διάρκεια του έργου εδέσποζε μια ξύλινη γυμνη γυναίκεια φιγούρα, μετα το ξυλοφόρτωμα ένας ηθοποιος την γύρισε απο την πίσω πλευρα όπου ήταν ένας άντρας γυμνος με ένα φαλλο"τόοοσο. Και σύμφωνα με τον σκηνοθέτη στο τέλος όλοι μαζι χορεύουν ένα ξέφρενο καλαματιανο για να γιορτάσουν οι μεν άντρες την νίκη τους ιο δε γυναίκες την υποταγη τους.

"Φαλλοκρατία" λοιπον και όχι "Γυναικοκρατία" έπρεπε να είναι ο τίτλος.

περι συνεργατισμου

Απο την ίδρυση του " ανεξάρτητου" κυπριακου κράτους οι μεγαλύτερες οικονομικες δυνάμεις ήταν η εκκλησία κι ο Συνεργατισμος. Μέσω του Μακαρίου-Αζίνα το κράτος, η Εκκλησία κι ο Συνεργατισμος ήταν σε ουσιαστικη σύνδεση.

Μετα το πραξικόπημα, την εισβολη και τον θάνατο του Μακάριου η Εκκλησία έχασε ουσιαστικα ατου της- τεράστια περιουσία επενδυμένη στα Βαρώσια κ.ά. Οι διάδοχοι του Μακάριου, Κυπριανου-ΔΗΚΟ, δεν στάθηκαν ικανοι να συνεχίσουν την οικονομικη πολιτικη του προκάτοχου. Ετσι η Εκκλησία αναγκάζεται να δημιουργήσει διαχειριστικη επιτροπη απο προσωπικότητες της οικονομικης ζωης του τόπου- επιχειρηματίες αστους οικονομολόγους-συνθηκολογώντας έτσι με τους οικονομικους αντιπάλους της (Ελληνοκυπριακο κεφάλαιο). Ενω απο την άλλη ο Συνεργατισμος μένει "ακάλυπτος" και αναπόφευκτα ένα απο τα πολλα σκάνδαλα του ξεσκεπάζεται.

Τώρα αρχίζει ένας σκυλοκαυγας. Απο την μια είναι οι παραδοσιακοί ηγέτες και φίλοι του Συνεργατισμου(Αζίνας-ΠΕΚ) κι απο την άλλη η άκρα δεξια, που αφου έφερε το σκάνδαλο στο φως τώρα τα ρίχνει όλα στο πρόσωπο του Αζίνα για να μπορέσει να διατηρήσει τον Συνεργατισμο στην σημερινη του μορφη αλλάζοντας μόνο την ηγεσία τοποθετώντας δικους της υπηρέτες.

Γίνεται φανερο ότι το πιο ώριμο κομμάτι της Ελληνοκυπριακης αστικης τάξης ΔΗΣΥ, παλιότερα και τώρα είναι ιδιαίτερα επιθετικο. Πάγια πολιτικη του ήταν και είναι η εξαφάνιση των εσωτερικων του αντιπάλων. Οτιδήποτε εμποδίζει την ανάπτυξη του στο εσωτερικο το ποδοπατει.

Το πραξικόπημα εναντίο του Μακάριου δεν ήταν μόνο ιμπεριαλιστικη συνομωσία αλλα κι αποτέλεσμα μηχανοραφιων της άκρας δεξιας εναντίον του εκφραστη της εκκλησιαστικης οικονομικης δύναμης.

Μονο ένας τρόπος υπάρχει για να μη γίνει ο Συνεργατισμος όργανο του ελληνοκυπριακου κεφαλαίου.

Ο πλήρης εκδημοκρατισμος της δομης του Συνεργατισμου.

Αυτος ο στόχος δεν θα επιτευχθει μόνο με την κατάθεση νομοσχεδίων στη Βουλη, αλλα και με ουσιαστικη πίεση προς την κυβέρνηση για την αποδοχη αυτων γων νομοσχεδίων.

Π.Σ/ πρόσφυγας

αντιπολεμικα ποιηματα ζακ πρεβερ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ

Ἡ μητέρα πλέκει
Ὁ γυιὸς κάνει πόλεμο
Αὐτὸ ἡ μητέρα τὸ βρίσκει φυσικὸ πολύ
Κι ὁ πατέρας τί κάνει ὁ πατέρας;
Κάνει ἐπιχειρήσεις
Ἡ γυναίκα του πλέκει
Ὁ γυιός του κάνει πόλεμο
Αὐτὸς ἐπιχειρήσεις
Αὐτὸ ὁ πατέρας τὸ βρίσκει φυσικὸ πο
Κι ὁ γυιὸς κι ὁ γυιὸς
Τί βρίσκει ὁ γυιός;
Δὲν βρίσκει τίποτε ὁ γυιὸς τίποτε ἀπολ
Ὁ γυιὸς ἡ μητέρα του πλέκει ὁ πατέ
ρήσεις αὐτὸς πολεμάει
Μόλις τελειώσει ὁ πόλεμος
Θὰ κάνει ἐπιχειρήσεις μὲ τὸν πατέρα
Ὁ πόλεμος συνεχίζεται ἡ μητέρα συνε
Ὁ πατέρας συνεχίζει κάνει ἐπιχειρησε
Ὁ γυιὸς σκοτώθηκε δὲν συνεχίζει πιὰ
Ὁ πατέρας κι ἡ μητέρα πᾶνε στὸ κοι
Αὐτὸ ὁ πατέρας κι ἡ μητέρα τὸ βρίσ
Ἡ ζωὴ συνεχίζεται ἡ ζωὴ μὲ τὸ πλέξ
τὶς ἐπιχειρήσεις.
Τὶς ἐπιχειρήσεις τὸν πόλεμο τὸ πλέξ
Τὶς ἐπιχειρήσεις τὶς ἐπιχειρήσεις καὶ
Ἡ ζωὴ μὲ τὸ κοιμητήρι.

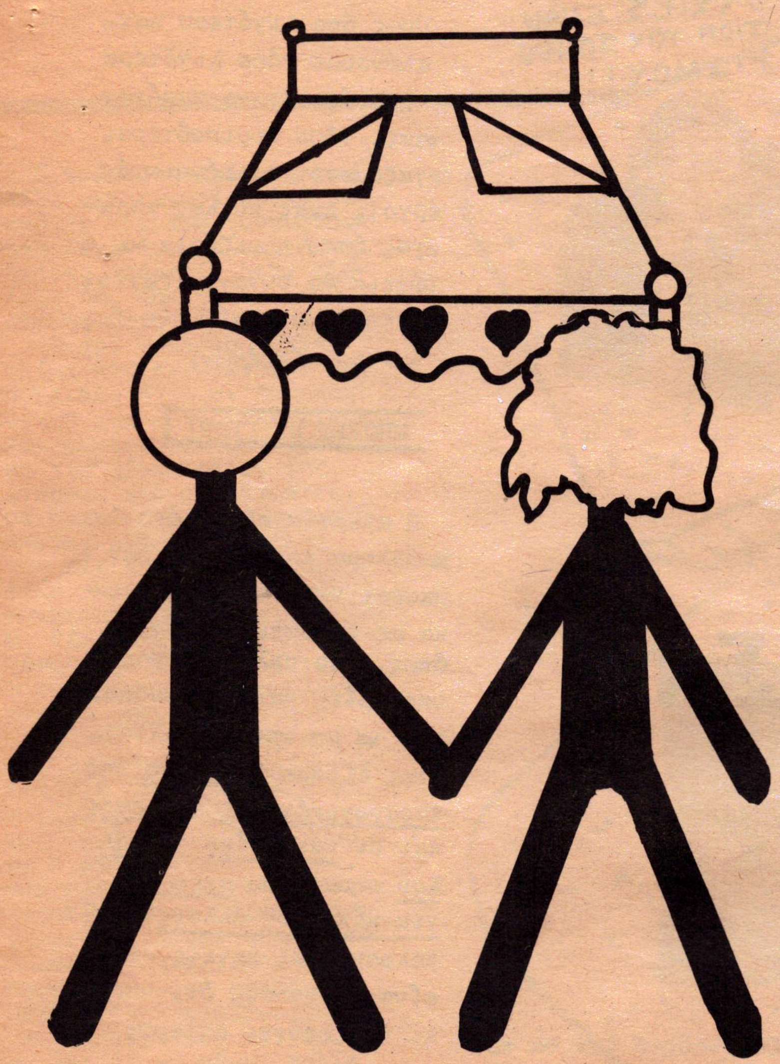

ΕΙΜΑΣΤΕ 2

ΕΙΜΑΣΤΕ 3

ΕΙΜΑΣΤΕ 1013!

Οξυ το πρόβλημα της υπογεννητικότητας στην Κύπρο. Αυτο ήταν το συμπέρασμα της έρευνας του τμήματος Στατιστικης και Ερευνων.

Ετσι εκτος απο τους πεισματικες πιέσεις των πεθερικων για εγγονάκια, το θέμα επεκτείνεται στους άμβωνες των εκκλησιων όπου αναπτύσσεται η τεκνοποίηση "ο προορισμος του ανθρώπου" να κάνει παιδια και οικογένεια σαν ο μοναδικος σκοπος.

Στα σχολεία αναλύουν την ολοκλήρωση του Ανθρώπου με την δημιουργία παιδιων.

Περιοδικα και εφημερίδες δημοσιεύουν άρθρα ψυχολόγων και κοινωνιολόγων που μας προειδοποιουν για τον κίνδυνο κατάρρευσης της οικογένειας.

Το κράτος βλέποντας το πρόβλημα, με τυπικες επι~~δοτήσεις και ηθικες παρο~~τρύνσεις (προς το παρων) προσπαθει κάτι να κάνει.

Το πρόβλημα όμως πιάνεται ~~και~~ με ένα ιδιαίτερο τρόπο στην Κύπρο. Παρουσιάζεται σαν κίνδυνος αφανισμου της Φυλης και του Εθνους. Κίνδυνος κατάληψης όλης της Κύπρου απο τους Τούρκους με ανατροπη της πλειοψηφείας. Ετσι η τεκνοποίηση καταλήγει ένα υπέρτατο Εθνικο Καθήκον.

Εξ'άλλου, είναι τα παιδια μας και τα εγγόνια μας που θα γίνουν στρατοι και θα λευτερώσουν αυτο τον πολύπαθο τόπο μας, λένε.

Μας θέλουν εκτος απο εργάτες και στρατιώτες, και μάλιστα μας θέλουν και μπόλικους σήμερα. Δεν τους νοιάζει αν θέλουν οι άλλοι παιδια ή όχι, αν μπορουν να τα αναθρέψουν ανθρώπινα. Ούτε τους νοιάζει για τα βάσανα και τις στερήσεις που συνεπάγονται. Μήπως αυτοι θα τα τραβήξουν;

Αναφέρονται σαν να είναι δικο τους θέμα και προσπαθουν να πείσουν τον κόσμο υποκρινόμενοι τάχα ότι είναι για το καλο τους-αυτων και των παιδιων τους-που νοιάζονται.

Ενω απο την άλλη μας λένε καθαρα "κάντε θυσίες" κάντε παιδία για νά

λεμο.

Το αν θα κάνει παιδια ~~κάποιος δεν~~ είναι μόνο θέμα θέλησης αλλα και της οικονομικης του κατάστασης και της δυνατότητας μιας πιο ανθρώπινης ζωης στα παιδια.

Οσο για το κράτος καιρος είναι να το σκεφτει πιο σοβαρα και να δωρίζει μια έγχρωμη τηλεόραση γ'α κάθε 6 παιδια.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ξεριζώνετε
ἠλίθιοι
ξεριζώνετε
Ὅλα τὰ νέα δέντρα μὲ τὸ παλιὸ τσεκούρι
τὰ ξεριζώνετε
Ξεριζώνετε
ἠλίθιοι
ξεριζώνετε
Καὶ τὰ γέρικα δέντρα μὲ τὶς γέρικες ρίζες
τὶς γέρικες μασέλες
τὰ προσέχετε
Καὶ κρεμᾶτε μιὰ ταμπέλα
Δέντρα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ
Δέντρα τῆς Νίκης
Δέντρα τῆς Ἐλευθερίας
Καὶ τὸ ἔρημο δάσος βρωμίζει τὸ δάσος τὸ παλιὸ τὸ ρημαγμένο
Καὶ φεύγουν τα πουλια
κι ἐσεῖς μένετε ἐκεῖ τραγουδώντας
μένετε ἐκεῖ
ἠλίθιοι
τραγουδώντας θούρια καὶ παρελαύνοντας.

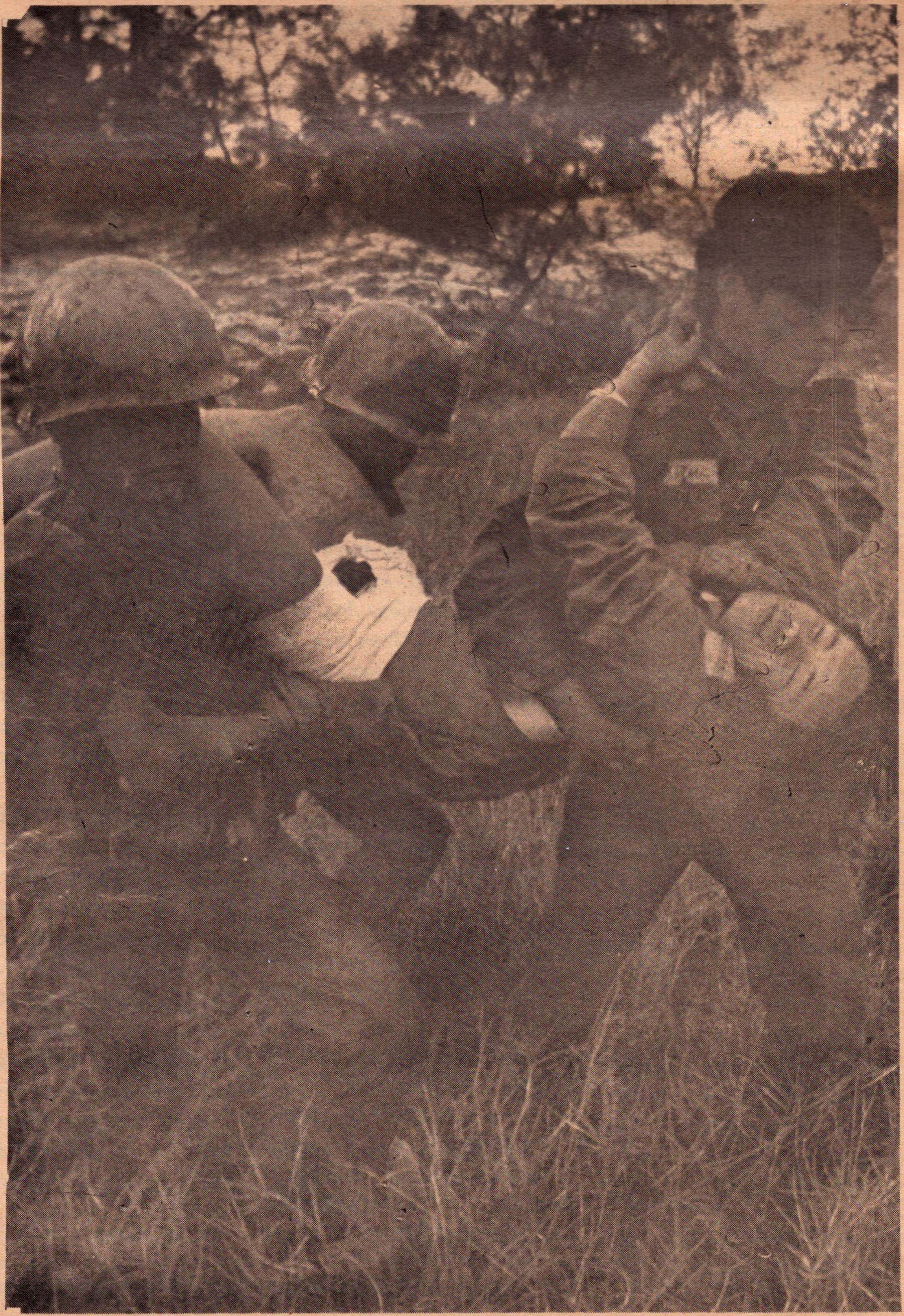

ΟΙ ΘΥΣΙΕΣ ΔΕΝ ΕΜΠΟΔΙΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ

- Πρόσφατα στα μεταλλεία της ΛΙΜΝΗΣ απολύθηκαν 300 εργάτες.
- Στις ΒΑΣΕΙΣ πριν μερικες βδομάδες 30% των υπαλλήλων με Ι5-20 χρόνια υπηρεσία απολύθηκαν.
- Το ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ έκλεισε και απόλυσε όλους τους εργάτες για να ξανανοίξει με καινούργιο προσωπικο με χειρότερους όρους εργασίας.
- Στην ΒΙΑΓΡΕΞ απολύσεις εργατων πάλι με χρόνια υπηρεσίας.
- Στην κονσερβοποιΐα ΣΟΝΚΟ και στην 7UP τα ίδια.
- Τελειόφοιτοι ΝΟΣΟΚΟΜΟΙ του Ψυχιατρείου είναι ακόμη αδιόριστοι.
- Βιοτεχνίες ΕΝΔΥΣΗΣ /ΥΠΟΔΗΣΗΣ έκλεισαν .
- Ανεργία και υποαπασχόληση στους απόφοιτους Ανωτάτων Σχολών.
- Στις ΟΙΚΟΔΟΜΕΣ ο φόβος της ανεργίας είναι ακόμα μεγαλύτερος.

Η ανεργία λοιπον δεν είναι ένας μακρυνος κίνδυνος.Αλλα μια κοντινη ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, με χειρότερες προοπτικες για το μέλλον.

ΟΙ ΘΥΣΙΕΣ ΕΓΙΝΑΝ

Η εργατικη τάξη καλέστηκε να κάμει θυσίες για να αποφύγει την ανεργία.

" Δεν θα σας εισηγούμουν ποτε ότι η συναγωνιστικότητα των βιομηχανιων μας πρέπει να στηριχτει σε μεροκάματα πείνας. Οχι,αλλά δεν φοβούμαι να σας συμβουλεύσω ότι όσο εξαρτάται απο μας, απο τους εργάτες απο το συντεχνιακο κίνημα, η συναγωνιστικότητα της βιομηχανίας μας στις εξωτερικες αγορες δεν πρέπει να καταστραφει...Χάσιμο των εξωτερικων αγορων ξέρετε τι θα σημαίνει: Ανεργία και υποαπασχόληση.."(Ζιαρτίδης, "Ε.Β." Ι4/ΙΙ/79).

Και ο εκπρόσωπος των αστών, υπουργος Οικονομικων έλεγε στη Βουλη για τον προϋπολογισμο του Ι980 : "Οι απαιτήσεις για την ταυτόχρονη ομαδικη εισαγωγη σειρας νέων κοινωνικων μέτρων είναι εκτος πραγματικότητας..."Λυπούμαι να διαπιστώσω ότι το ύφος των αιτημάτων για αύξηση μισθων και ημερομισθίων τα οποία έχουν ήδη υποβληθει δεν ανταποκρίνονται στις διαστάσεις των προβλημάτων πού αντιμετωπίζει η οικονομία.."
Και οι θυσίες που έκαμε η εργατικη τάξη δεν είναι λίγες:

- Δέχτηκε χαμηλότερες αυξήσεις απ'ότι ζητούσε. Στους ΟΙΚΟΔΟΜΟΥΣ ζητούσεΙ0% για το'80 και 8% για το'8Ι και δέχτηκε6% και6% αντίστοιχα.
- Στους ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΥΣ πήρε το 62% για τους άντρες και το 57% για τις γυναίκες απ'ότι ζήτησαν.
- Στη ΕΝΔΥΣΗ/ΥΠΟΔΗΣΗ πήραν τις μισες αυξήσεις.
- Οι εργαζόμενοι δέχτηκαν επι πλέον τιμαριθμικο κάθε 6 μήνες αντι κάθε 3 μήνες που είχαν παλια.
- Δέχτηκαν συμβάσεις κάθε 2 χρόνια.Δέχτηκαν περικοπες των κοινωνικων δαπανων και βαρειες φορολογίες.Ολα αυτα όμως δεν εμπόδισαν την εμφάνιση της ανεργίας.

ΑΝΕΡΓΙΑ ΕΝΑΣ ΔΑΙΜΟΝΑΣ ΜΕ ΠΟΛΛΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Η ανεργία δεν εμφανίζεται μόνο σαν έλλειψη εργασίας. Εμφανίζεται και σαν υποαπασχόληση.Δηλαδη εργαζόμενοι με ικανότητες και γνώσεις ν'ασχολούνται σε άλλους κλάδους άσχετους, όπως οι νοσοκόμοι σε εργοστάσια δερμάτων ή καθηγητες σε τουριστικα γραφεία κ.λ.π.

Το αποτέλεσμα είναι να πληρώνονται λιγότερα μια και θεωρούνται σαν ανιδίκευτοι σ'αυτους τους κλάδους.

Ανεργία δημιουργήται και με την αύξηση του ρυθμου δουλειας. Δηλαδη οι εργοδότες, πιέζουν αυτους που εργάζονται να δουλεύουν πιο σκληρα και να παράγουν περισσότερα.Πράγμα που σημαίνει, χειρότερες συνθήκες δουλειας, με περισσότερους κινδύνους ατυχημάτων για όσους δουλεύουν, κι απο την άλλη ανεργία για τους συνάδελφους τους.

Οι εργοδότες αφου κάνουν τη δουλεια τους με λιγότερα άτομα, θ'απολύουν εργαζόμενους ή δεν θα προσλαμβάνουν καινούργιους. Το ίδιο ισχύει και για τις υπερωρίες.Οι υπερωρίες οι δικες μας σημαίνουν ανεργία για συναδέλφους μας.

Βέβαια οι μισθοι και τα μεροκάματα είναι τέτοια, που πολλοι αναγκάζονται να δουλεύουν υπερωρίες, ή νάχουν δεύτερη δουλεια για να τα βγάλουν πέρα. Δεν είναι όμως λύση αυτο γιατι, πιθανο οι υπερωρίες κάποιων άλλων συναδέλφων να ρίξουν κι εμας στην ανεργία.Το θέμα είναι να παίρνουμε μισθους τέτοιους που να μας φτάνουν για να ζήσουμε καλα χωρις υπερωρίες ή δεύτερη δουλεια.

ΒΑΡΑΒΑΡΟΤΗΤΑ-ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΣ.

Η βαρβαρότητα και ο παραλογισμος αυτου του συστήματος δεν σταματα στο ότι μας ρίχνει στην ανεργία τη στιγμη που υπάρχουν τόσες ανάγκες και τόσα μέσα για να τις ικανοποιήσουμε και να κάνουμε την ζωη μας καλύτερη.Δεν φτάνει που δεν μας δίνουν δουλεια μας ζητουν να καταναλώνουμε και λιγότερα, όπως είπε στη Βουλη ο κ. Αυξεντίου: " Ο ευδαιμονισμος και ο υπερκαταναλωτισμος"(!!!) " δεν πρέπει να έχουν θέση στη σημερινη καμπη της Ιστορίας της Κύπρου".

Ομως όσο λιγότερο καταλώνουμε τόσο λιγότερα χρειάζεται να παράγωνται, τόσο περισσότεροι εργαζόμενοι θα μένουν άεργοι. Ενας κύκλος παράλογος όπου η μιζέρια κι η φτώχεια θα συναγωνίζονται για την κυριαρχία στη ζωη των εργαζομένων.

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Η ανεργία είναι ένα πρόβλημα που κανεις δεν μπορει νατο λύσει ατομικα με προσωπικες λύσεις όπως, πιο σκληρη δουλεια υπερωρίες και τα παρόμοια για να μη απολυθει.Γιατι όπως είδαμε η <u>αύξηση</u> της <u>παραγωγικότητας</u> του <u>ενος</u> και οι <u>υπερωρίες</u> του <u>άλλου</u> σημαίνουν <u>ανεργία για κάποιους άλλους</u> συνάδελφους και κανεις δεν είναι σίγουρος ότι μπορει να ξεφύγει απ'αυτο τον κύκλο.

Η μόνη σωτηρία που μπορει να υπάρξει είναι:

Ι) Η οργανωμένη και μαζικη άρνηση των εργαζομένων στην αύξηδη της παραγωγικότητας και στις υποχρεωτικες υπερωρίες-μόνο όσοι θέλουν και όποτε θέλουν να δουλεύουν υπερωρίες).Και καλύτερα να μη δέχεται κανεις για ν'αναγκάζονται οι εργοδότες να προσλαμβάνουν προσωπικο.

2) Πρέπει ν'απαιτήσουμε ψηλότερους μισθους και μεροκάματα για να διατηρήσουμε το βιοτικο μας επίπεδο, χωρις υπερωρίες και διπλη δουλεια.

3) Ακόμη ν'αρνηθούμε οποιαδήποτε θυσία στις κοινωνικες δαπάνες ή νέες φορολογίες. Ολ'αυτα οδηγουν κυκλικα στο ίδιο αποτέλεσμα: σκληρη δουλεια, υπερωρίες, διπλη δουλεια ανεργία.

4) Ν'αντισταθούμε στις απολύσεις μαζικα κι οργανωμένα,Να ζητήσουμε απο τις συντεχνίες να συμπαρασταθουν αγωνιστικα στις απολύσεις για επαναπρόσληψη-οπως έγινε στη 7UP.

Στην Αγγλία η συντεχνία των τυπογράφων κατάφερε με τον αγώνα της να μην απολυθει ούτε ένας τυπογράφος, παρα το ότι οι εφημερίδες και τα περιοδικα εφαρμόζουν νέα τεχνολογία εκτύπωσης-8 απο τους ΙΟ εργάτες αχρηστεύονται.

ΤΑΧΥΤΕΡΟΝ

ΥΨΗΛΟΤΕΡΟΝ

ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟΝ !

'Ολυμπιάδα τοῦ Βερολίνου 1936: Η ἀγγλική ὁμάδα ποδοσφαίρου χαιρετᾶ να-ζιστικά τόν Φύρερ. 'Ο 'Ολυμπισμός σέ ὅλη του τή δόξα.

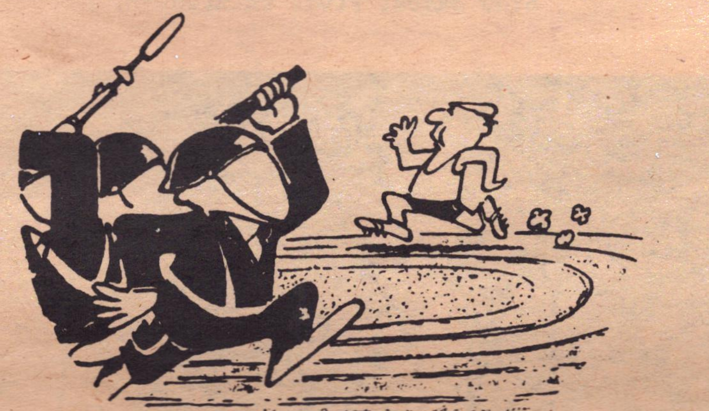

Καθημερινα ακούμε απο τους διάφορους υπεύθυνους του αθλητισμου και τους φιλελεύθερους πως ο αθλητισμος δεν πρέπει νά πολιτικοποιήται. Τά διάφορα σπόρ θάπρεπε νά μένουν έξω από τήν πολιτική κ.α. Κάτι τέτοιο όμως είναι μιά απάτη.

Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε την περίοδο της διχτατορίας στην Ελλάδα όταν ο αθλητισμος ήταν ένα απο τα κύρια όπλα αποκοίμησης των μαζων, ή τους Ολυμπιακους του 1936 στο Βερολίνο ή ακόμα τους επίκαιρους Ολυμπιακους της Μόσχας '80 σαν απόδειξη του πόσο πολιτικοποιημένος είναι ο αθλητισμος .

Οι ιδεολόγοι του αθλητισμου ισχυρίζονταιπως το σπορ " αναπτύσσει διάφορες αρετες", πως "η καλλιέργεια του μυαλου πρέπει να συνταυτίζεται με την εκγύμναση του σώματος" κ.λ.π.

Στην σημερινη κοινωνία όμως το σπορ είναι μέρος της πολιτιστικης βιομηχανίας και χρησιμεύει για να ταυτίζει τους ανθρώπους με τις υπάρχουσες αξίες κι αρετες π.χ. με τριοπάθεια, πειθαρχία , εγκράτεια κι εθνικισμο.

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ

Ο καπιταλισμος σήμερα λειτουργει παγκόσμια έξω απο εθνικα σύνορα. Σαν ιδεολογία όμως, ο εθνικισμος παραμένει ισχυρος όπως πάντα. Οι διεθνεις αθλητικες συναντήσεις με την συμμετοχη " εθνικων" ομάδων, αυτο το σκοπο έχουν, να σκεπάσουν τις αληθινες δομες της κοινωνίας και τις συγκρούσεις συμφερόντων.

Ενώ οι νέγροι της Αμερικης είναι πάντα η αφρόκρεμα της " εθνικης" ομάδας, ο ρατσισμος κι οι διακρίσεις στην χώρα ξεχνιούνται. Το χρυσο μετάλλιο ή η νίκη της " εθνικης" εύκολα παρασύρει τις μάζες απο τα ταξικα συμφέροντα στο εθνικιστικο πάθος.

Οι σημαίες των νικήτριων " εθνικων" ανυψώνονται και παιανίζουν οι " εθνικοι" ύμνοι, έτσι που ο μύθος του εθνικου συνόλου ή της Φυλης εξουδετερώνει την αντίθεση κεφάλαιου-εργασία.

ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟΣ

Η οργάνωση του αθλητισμου και η διεξαγωγη των σπορ είναι στρατιωτικοποιημένα, γι αυτο χρειάζεται η " πειθαρχία" κι η "αυτοθυσία". Ο Γιαν που θεωρείται "πατέρας" της γυμναστικης, πίστευε πως έτσι προστατεύεται η νεολαία απο την μαλθακότητα και διατηρείται έτοιμη να πολεμίσει για την πατρίδα. Ο θεμελιωτης των Ολυμπιακων αγώνων Βαρώνος ντε Κουμπερντεν πίστευε πως η λαχτάρα της μάχης ήταν ανθρώπινο κι ήθελε να προπαρασκευάσει τηνΓαλλικη νεολαία να πολεμίσει για την πατρίδα της.

Ο Χίτλερ στο βιβλίο του " Ο αγώνας μου" γράφει: " Δώστε στο Γερμανικο έθνος 6.000.000 σώματα με άμεμπτη αθλητικη εκγύμναση, όλα φλεγόμενα με φανατικη αγάπη για την πατρίδα τους και γαλουχημένα με το υψηλότερο επιθετικο πνεύμα, και σε 2 χρόνια ένα εθνικο κράτος θάχει ένα " στρατο".

Αμέτρητα ποσα ξοδεύονται κι απο τις δύο υπερδυνάμεις για τον αθλητισμο και την στρατολόγηση αθλητων που- αν και λέγονται ερασιτέχνες-στη ουσία είναι επαγγελματίες με εισοδήματα, άμεσα κι έμμεσα και που η μόνη απασχόληση τους είναι η εντατικη προπόνηση. Οι αθλητες στρατεύονται απο μικροι κι εκπεδεύονται για να γίνουν ολυμπιονίκες.

Η εντατικη προπόνηση πολλες φορες τους σπάζει τα νεύρα. Πρέπει όμως να συνεχίσουν γιατι μετα θα έχουν συνέπειες. Τέτοιες περιπτώσεις υπάρχουν πολλες τόσο στις δυτικες όσο και στις ανατολικες χώρες.

Οι Ολυμπιακοι αγώνες δεν είναι παρα ο στίβος για την επίδειξη δυνάμεως των υπερδυνάμεων. Απο το 1896-1932 οι ΗΠΑ μονοπωλούσαν τα πρωτεία. Απο το 1948-1976 οι ΗΠΑ και η ΕΣΣΔ συναγωνίζεται η μια την άλλη κι ακολουθει η Ανατολ. Γερμανία.

::::::::::

Μια τέτοια παρουσίαση των Ολυμπιακων Αγώνων και του αθλητισμου ξεφεύγει απο τα πλαίσια των συζητήσεων άν θάπρεπε οι Ολυμπιακοι της Μόσχας να γίνουν ή όχι, ή άν θα γίνονται στην"γρνέτειρα" του αθλητισμου κ.λ.π.

Φυσικα ο αθλητισμος στη βάση του είναι καλος. Τα διάφορα σπορ θάπρεπε να έχουν τον χαραχτήρα της ελεύθερης δραστηριότητας σε αντίθεση με την εργασία .

Με αυτη την έννοια δεν είμαστε αντιαθλητικοι! Πολυ θα θέλαμε να βλέπαμε φέτος ν'αντιστρέφονταν τα πράγματα, αν και είναι αδύνατο- αθλητες άγνωστοι, ασήμαντοι απο τις μικρες χώρες να προκαλούσάν " εκπλήξεις".

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

συνέχεια απο Ιη σελίδα

ρουρας που έγραφε για το περιοδικο "ΑΓΩΝ" τον Ιούνιο του '64, μας δίνει μια ιδέα:

" Οι Ελληνες της Νήσου -έγραφε με περηφάνεια- "χάρις εις την διακρίνουσαν αυτους ευφυΐαν και προοδευτικότητα κατέκτησαν ταύτην επιστημονικως, πνευματικως, εμπορικως, κοινωνικως, των Τούρκων απωθηθέντων εις την θέσην του πρωτογόνου και του υπαναπτύκτου".

Είναι αλήθεια ότι τους "απώθησαν" και συνέχισαν να τους "απωθούν" εμπορικως. Το '59 για παράδειγμα, αμέσως μετα τις συμφωνίες Ζυρίχης και του Λονδίνου, ο τότε υπουργος Οικονομικων Π.Πασχάλης δεν έδινε άδεια στους Τ/Κ επιχειρηματίες να κάνουν αλευροβιομηχανία, επειδη, λέει, υπήρχε ελληνικη τέτοια και δεν χρειαζόταν άλλη.

Είναι αλήθεια ότι οι Τ/Κ επιχειρηματίες έβγαλαν το 1962 μόνο το 6% της βιομηχανικης παραγωγης και μόνο το 0,5% (ναι, το μισο τοις εκατο!) των εξαγωγων, που πάει να πει ότι οι περισσότεροι τους ήταν εργάτες και φτωχοι αγρότες.

Που πάει να πει ότι ο στρατηγος της Εθνοφρουρας θεωρει και τους Ε/Κ εργάτες κι αγρότες "πρωτόγονουςκαι υπανάπτυκτους", κι ας τους κολάκευσε για το πως "εμεις" οι "Ελληνες της Νήσου" την κατακτήσαμε κι άλλα παρόμοια.

Να γιατι μόνο εμεις, οι εργάτες κι αγρότες της Κύπρου, της Ελλάδας και της Τουρκίας, πρέπει και μπορούμε να παλαίψουμε ενάντια στους τόσο "πολιτισμένους" και "αναπτυγμένους" αφέντες μας, που μας βάζουν τόσα χρόνια να αλληλοσκοτωνόμαστε για να μπορουν να "απωθουν" ο ένας τον άλλο.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΟ

Να για ποιο πράγμα πρέπει να παλαίψουμε. Οχι για "αντικατοχικους αγώνες" κι άλλα τέτοια πατριωτικα αλλά ενάντια στους πολέμους των "ανπτυγμένων" εμπόρων και βιομηχάνων.

Κι αν οι "δικοι μας" νικήθηκαν στον τελευταίο γύρο του αγώνα τους, να μην ξεχνάμε τι έκαναν τότε που νικούσαν.

Μας λέει το ΡΙΚ δεν ξεχνω. Να μη ξεχνάμε πως ίσως μας σύρουν και σε άλλους γύρους. Αλλα να μη ξεχνάμε και το '74, το '67, και το '63-'64.

" ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ" τους πραξικοπηματίες και τους "εισβολεις". ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ.

εργατικη δημοκρατια

Οι πνεύμονες ανθρώπου (έχει πεθάνει) προσβεβλημένου από μισοθελίωμα ή καρκίνο του υπεζοκότος όπως διαφορετικά ονομάζεται. Στον αριστερό πνεύμονα, βλέπουμε ότι έχει καλυφθεί από το μεσοθιλίωμα η κάτω γωνία του πνεύμονος.

ΑΜΙΑΝΤΟΣ

Η ΣΚΟΝΗ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

Σύμφωνα με δημοσιεύσεις που έγιναν στις εφημερίδες, έχει παρατηρηθει ανάμεσα στους μεταλλωρύχους του αμιάντου το ΜΕΣΟΘΙΛΙΩΜΑ.

Το μεσοθιλίωμα είναι ένα είδος καρκίνου του πνεύμονα. Η αρρώστεια αυτη προσβάλλει όσους έρχονται σ'επαφη άμεσα ή έμμεσα με την αμιαντό σκονη. Είναι αθεράπεφτη ασθένεια και μόνο προληπτικη θεραπεία μπορει να γίνει.

Η αμιαντόσκονη είναι σοβαρώτατος κίνδυνος στη υγεία όλων που την αναπνέουν. Εχτος απο το θάνατο, μπορει να προκαλέσει μεγάλη ζημια στο αναπνευστικο σύστημα. Σχηματίζονται 'κηλίδες' στους πνευμονες που περιορίζουν την αναπνευστικη ικανότητα κατα 10% 20% κ.οκ. μέχρι το μοιραίο.

ΟΙ μέχρι τώρα πληροφορίες που έχουν δοθει έχουν σκοπο να καθυσηχάσουν τα πνεύματα και ν'αμβλύνουν την σοβαρότητα της κατάστασης.

.."Υπάρχουν αμφιβολίες κατα πόσο φταίει ο αμίαντος ή όχι για το μεσοθιλίωμα","..δεν υπάρχουν στατιστικες για τον υπόλοιπο πληθυσμο" κ.ά. Αναφέρεται επίσης απο τον τύπο πως απο το '72 μέχρι σήμερα προσβλήθηκαν απο την αρρώστεια 5 άτομα και ένας μόνο ζει.

Πόσοι όμως έχει επηρεάστει το αναπνευστικο τους σύστημα απο την σκόνη του αμίαντου;

Παράλληλα όμως χιλιάδες κάτοικοι στην περιοχη Αμιάντου κλήθηκαν για γενικη εξέταση, 2000 κάτοικοι, εχτος απο τους εργάτες πού μόνο κάθε 2 χρόνια εξετάζονται.

ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΕΙΔΟΣ αμίαντου ΕΙΝΑΙ επικίνδυνο. Η σκόνη που αναπνέουμε βρίσκεται παντου, όχι μόνο στα ορυχεία. Βρίσκεται στους σταθμους ΗΛΕΚΤΡΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ, στη ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ, στους ΦΟΥΡΝΟΥΣ, στις σωληνες μονώσεως, στη συσκευασία ΧΑΡΤΙΟΥ στα εργαστήρια κατασκευης ΑΜΙΑΝΤΟΤΣΙΓΓΩΝ, ΑΜΙΑΝΤΟΣΩΛΗΝΩΝ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Σωλήνα μονωμένη με αμίαντο, όταν σπάσει είναι επικίνδυνη.

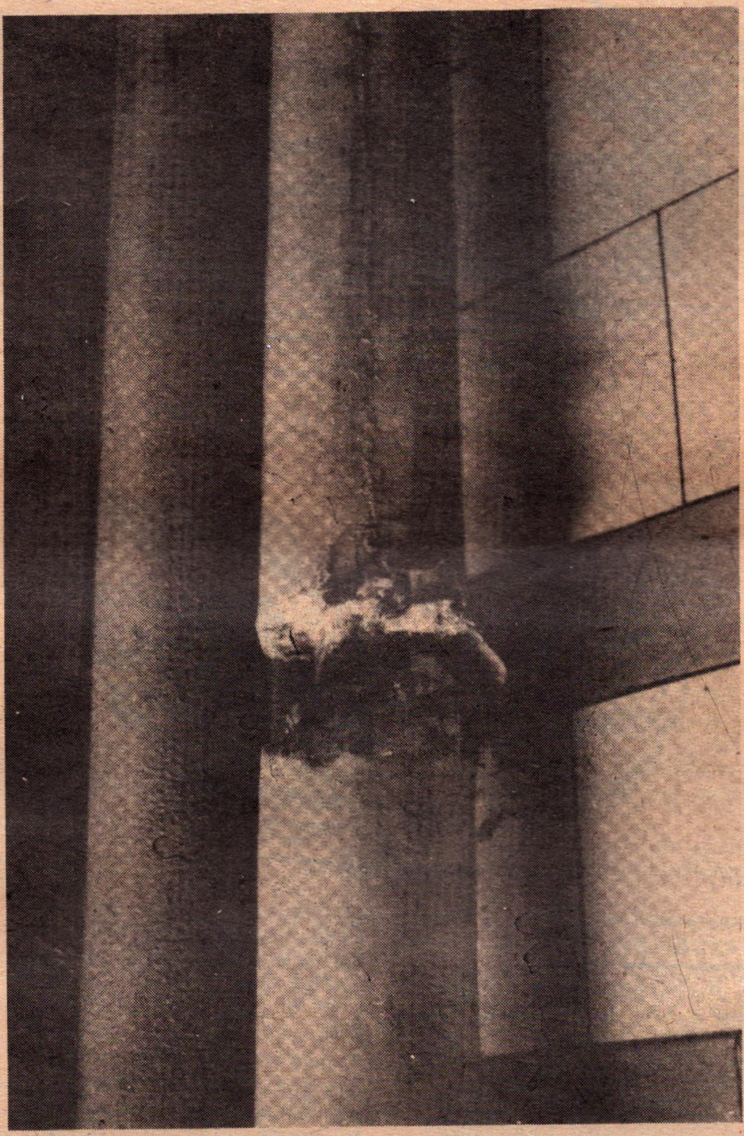

Τα ποισμένα δάχτυλα δείχνουν ότι έχει Σιλίκωση.

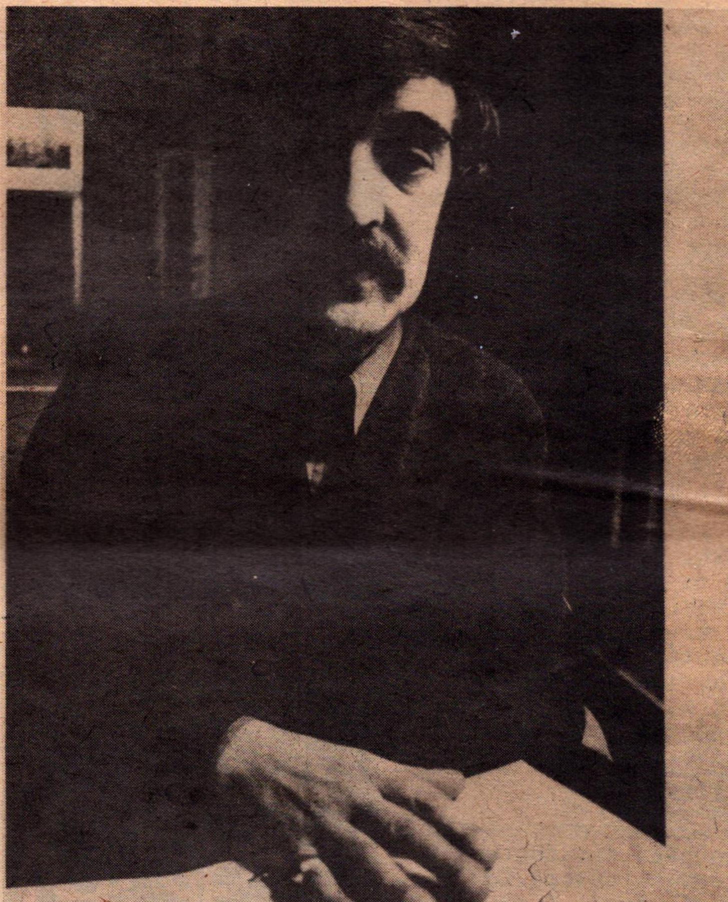

● Χαραχτηριστικη είναι η περίπτωση της αγγλίδας Χιλλ που πέθανε απο τη σκόνη, μετα απο το θάνατο του άντρα της 18 χρόνια πριν. Συνήθιζε να του πλένει τα ρούχα της δουλειας.

● Ιδια περίπτωση είναι και η Ευτυχία Λαζάρου που πέθανε απο μεσοθιλίωμα. Η Ευτυχία ξεσκόνιζε τα ρούχα του άντρα της κάθε μέρα πριν τα πλύνει.

Υπάρχει σχετικη νομοθεσία που περιορίζει το μάξιμουμ ποσοστο σκόνης που πρέπει να υπάρχει κατα κυβικο εκατοστο. Στην Αγγλία συντεχνίες και επιτροπες εργατων, έχουν κάμει μεγάλη εκστρατεία για την πρόληψη ενάντια στη σκόνη. Εχει εκδοθει και σχετικη μπροσούρα.

ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ποσοστο σκόνης αναπνέουμε είναι ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ. ΚΑΝΕΝΑ ΟΡΙΟ ΣΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΣΚΟΝΗΣ ΠΟΥ ΑΝΑΠΝΕΟΥΜΕ ΕΙΝΑΙ ΑΣΦΑΛΕΣ

Πρέπει λοιπον ν'αλλάξει η νομοθεσία.

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΑΜΙΑΝΤΟΥ είναι μεγάλος ΚΙΝΔΥΝΟΣ! Τόσο ο άσπρος όσο κι ο γαλάζιος αμίαντος(που θεωρείται θανατηφόρος).

Σύμφωνα με τους αρμόδιους που δεν δείχνουν ν'ανησυχουν και τόσο, σε περίπτωση που θα διαπιστωθει ότι υπάρχει οποιοσδήποτε κίνδυνος για την υγεία των κατοίκων τότε θα ληφθουν και τ'αναγκαία μέτρα:

Οποια κι αν είναι τα αποτελέσματα των εξετάσεων, η υγεία των εργαζομένων και των οικογενειων τους δεν μπορει να παίζεται κορώνα γράμματα για χάρι του κέρδους.

Πρέπει να υπουν αιτήματα στην εργοδοσία και στην κυβέρνηση απο τους ενδιαφερόμενους, για την πρόληψη όσο γίνεται απο την αρρώστεια. Φυσικα αυτο δεν είναι η ριζικη λύση για τον αμίαντο.

● Οπου παράγεται ή επεξεργάζεται αμίαντος, πρέπει να υπάρχει τέλεια εγκετάσταση απορρόφησης έτσι που κανένα ποσοστο σκόνης να μπαίνει στην ατμόσφαιρα. Αυτο σημαίνει ειδικη δαπάμη απο τους εργοδότες.

● Να υπάρχει καλο σύστημα εξαερισμου στους τόπους δουλειας, σε περίπτωση που έστω και λίγη σκόνη αν διαρρεύση να κυκλοφορει καθαρος αέρας συνέχεια.

● Τόσο ο αμίαντος όσο και τα προϊόντα αμιάντου πρέπει να βρέχονται πριν τη επεξεργασία τους. Μ'αυτο τον τρόπο υπάρχει πιο λίγος κίνδυνος η σκόνη να σκορπίζεται στην ατμόσφαιρα.

● Σε καμμια περίπτωση οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να μεταφέρουν την σκόνη στα σπίτια τους. Να δίνονται δωρεα ειδικες φόρμες και ν'αναλαμβάνεται ο καθαρισμος τους. Να υπάρχουν ειδικα αποδυτήρια για να μην μεταφέρεται η σκόνη απο της φόρμες στα ρούχα των εργατων.

● Να υπάρχουν κατάλληλα λουτρα και να γίνεται απολύμανση έαρ πρέσιαρ ντικονταμινέϊσιον.

● Οι εργοδότες να προμηθεύσουν τους εργάτες με ειδικες μάσκες- ρέσπιρέϊτορς- για να τις φορουν την ώρα της δουλειας.

● Ο αμίαντος και τα άχρηστα απο την επεξεργασια αμιάντου να μαζεύονται σε πλαστικους σάκκους πο να κλείουν αεροστεγως.

● Σύμφωνα με τον νόμο οι μεταλλωρύχοι εξετάζονται κάθε 2 χρόνια. Ομως οι ιατρικες εξετάσεις πρέπει να γίνονται πιο συχνα κι όχι μόνο στους μεταλλωρύχους, αλλα και στους κατοίκους της περιοχης.

Η υγεία μας είναι πιο πολύτιμη απο τα κέρδη πο βγάζουν οι εταιρείες απ την ράχη των εργατων.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΣΚΟΝΗ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ.